ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24—94 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

14 ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1961
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΣΤ'-ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 4769

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΑΝΕΚΟΙΝΩΘΗΣΑΝ ΧΘΕΣ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΒΑΘΕΙΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ. 13. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐδέχθη τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Δ. Σ. τῆς Κεντρ. Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μακρῆ.

Κατὰ τὴν συνάντησιν αὐτὴν ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως κ. Χατζηγιάννης διηρμήνευσε τὴν βαθεῖαν ἱκανοποίησιν τῶν ὀργανισμῶν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἐκ τῶν ἐξαγγελθέντων κυβερνητικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων.

Τὰ ἀποφασισθέντα κυβερνητικὰ μέτρα, βάσει τῶν πορισμάτων τοῦ τελευταίου συνεδρίου, πρὸς περαιτέρω ἐνίσχυσιν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἶναι τὰ ἑξῆς:

1) Μέχρι τῆς καθιερώσεως καὶ τῆς ἀποδόσεως εἰδικῶν πόρων ὑπὲρ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἀπεφασίσθη πρὸς ἄμεσον ἐνίσχυσιν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ἡ ἔκτακτος κατὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος διάθεσις ὑπὲρ αὐτῶν ποσοῦ 100 ἑκατομμυρίων δρχ., ἐκ τῆς ἐκτάκτου πρὸς τὸ δημόσιον ἀποδόσεως τῆς καθυστερουμένης συμμετοχῆς του εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐξαγορασθείσης ἠλεκτρικῆς ἑταιρίας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

2) Ἀπεφασίσθη ἡ μείωσις εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων εἰς 5 ο)ο ἐπὶ τῶν προσόδων των ὑπὲρ τῶν νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων τῆς χώρας, τὸ συνολικὸν ὕψος τῶν ὁποίων ἀνέρχεται εἰς 65 ἑκατομμύρια ἐτησίως.

3) Ἀπεφασίσθη ἡ μείωσις τοῦ ἐπιτοκίου τῶν μετὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων συναπτομένων δανείων τῶν δήμων, ἀπὸ 6,5 ο)ο εἰς 5 ο)ο ἐτησίως. Ἀπεφασίσθη ἐν συνεχείᾳ ὁ περιορισμὸς τῶν προσαυξήσεων ὑπερημεριῶν τῶν δανείων πρὸς ἐκτέλεσιν μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων καὶ τοῦ τόκου ὑπερημεριῶν, λόγῳ ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἐκ τῆς ἀξίας χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἐφοδίων ὑδρεύσεως καὶ εἰς χρῆμα οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν δικτύων ὑδρεύσεως. Διὰ λογαριασμὸν τῶν απορωτέρων τῆς χώρας κοινοτήτων καὶ μέχρι ποσοστοῦ 40 ο)ο ἐξ αὐτῶν, κατὰ νόμον, ἀπεφασίσθη ἡ παράτασις τῆς προθεσμίας ἐξοφλήσεως τῶν συναφθέντων δανείων διὰ μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα εἰς 15 ἔτη.

4) Ἐγένετο δεκτὸν τὸ σχετικὸν αἴτημα τῶν ὀργανισμῶν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἀπεφασίσθη ἡ καθιέρωσις τῆς συνεισπράξεως τῶν δημοτικῶν ἀνταποδοτικῶν τελῶν καθαριότητος καὶ ὑδρεύσεως καὶ τέλος ἀπεφασίσθη ἡ ἐπίσπευσις τῆς συμπληρώσεως διοικητικῶν μέτρων καὶ τὰ ὁποῖα, κατὰ τὰ πορίσματα τοῦ συνεδρίου, ἐκρίθησαν ἀπαραίτητα διὰ τὴν εὐρυθμοτέραν λειτουργίαν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

ΚΑΙΤΟΙ ΑΝΕΜΕΝΕΤΟ ΚΟΙΝΟΝ

ΕΞΕΔΟΘΗ ΧΘΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΠΗΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 13. Σήμερον ἐξεδόθη, ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς μόνον, ἀνακοίνωσις, ἐπὶ τῇ διακοπῇ τῶν Ἑλληνο—βουλγαρικῶν συνομιλιῶν.

«Ἀπὸ τῆς 5ης Δεκεμβρίου τοῦ 1960—ἀναφέρει ἡ ἀνακοίνωσις—μέχρι τῆς 9ης Ἰανουαρίου τοῦ 1961 διεξήχθησαν ἐν Ἀθήναις διαπραγματεύσεις μεταξὺ Βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας, προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Γκαμπρίλωφ καὶ Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Χειμαρίου, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὅρων τῆς ἀπὸ 10ης Φεβρουαρίου 1947 συνθήκης εἰρήνης.

Κατ' αὐτὰς ἐξητάσθησαν αἱ ἀπόψεις ἀμφοτέρων τῶν ἀντιπροσωπειῶν. Διὰ τὴν περαιτέρω πρόοδον τῶν διαπραγματεύσεων παρέστη ἀνάγκη ὅπως ἡ βουλγαρικὴ ἀντιπροσωπεία ἔλθη εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς κυβερνήσεώς της. Ὡς ἐκ τούτου, αἱ διαπραγματεύσεις συνεφωνήθη ὅπως συνεχισθοῦν εἰς Σόφιαν, εἰς ἡμερομηνίαν ὁρισθησομένην βραδύτερον διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ».

ΕΡΧΕΤΑΙ ΑΥΡΙΟΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

ΚΑΙ Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 13. Μεθαύριον τὴν πρωΐαν ἀναμένεται ἐνταῦθα ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀμερικανικῶν ἀποστολῶν καὶ ὑπαρχηγὸς τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀμερικανικῶν δυνάμεων στρατηγὸς Πάλμερ, διὰ τετραήμερον ἐπίσκεψιν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς του ὁ Ἀμερικανὸς στρατηγὸς θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ὑφυπουργὸν Ἀμύνης κ. Θεμελῆν καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ἐπιτελείων, μετὰ τῶν ὁποίων θὰ ἔχῃ συνομιλίας ἐπὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως καὶ ἐν γένει ἀξιοποιήσεως τῆς παρεχομένης ἀμερικανικῆς βοηθείας, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλληνικῶν ἐνόπλων δυνάμεων εἰς ὑλικὸν καὶ τεχνικὰ μέσα.

Ὁ κ. Πάλμερ μετὰ τὸ τέλος τῶν συνομιλιῶν, θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, ὅπου θὰ ἐπισκεφθῇ στρατιωτικὰς μονάδας καὶ κέντρα. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Πάλμερ εἶχε προγραμματισθῆ διὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, λόγῳ ὅμως τῶν ἀμερικανικῶν ἐκλογῶν εἶχεν ἀναβληθῆ.

Ο ΚΕΝΝΕΝΤΥ Θ' ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΔΙΑΦΟΡΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΗΝ ΤΟΥ ΑΪΖΕΝΧΑΟΥΕΡ ΔΙΑ ΤΟ ΛΑΟΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 13. Ἡ ἔκβασις τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τοῦ Λάος εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἔχῃ σημαντικὸν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ ὁ νέος Πρόεδρος κ. Κέννεντυ ἐπὶ τῆς Ἀσίας καὶ δὴ ἔναντι τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας.

Τὸ Λάος—εἶναι πιθανὸν νὰ ἐξελιχθῇ εἰς νέαν Κορέαν.

Μερικοὶ διπλωματικοὶ παρατηρηταὶ τείνουν νὰ πιστεύσουν ὅτι ὁ κ. Κέννεντυ προτιμᾷ τὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὸ Λάος οὐδετερόφιλου καθεστῶτος ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν κ. Ἀϊζενχάουερ.

ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΡΑΓΔΑΙΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ ΕΙΣ ΚΟΓΚΟ

ΑΠΗΛΕΥΘΕΡΩΘΗ ΧΘΕΣ Ο ΛΟΥΜΟΥΜΠΑ ΚΑΙ ΑΝΕΛΑΒΕ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΑΓΝΟΕΙΤΑΙ Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΑΖΑΒΟΥΜΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΣΧΥΡΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΜΟΜΠΟΥΤΟΥ

ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ ΥΨΩΘΗ ΕΙΣ ΜΑΝΟΝΟ

ΛΕΟΠΟΛΝΤΒΙΛ, 13. Φῆμαι ἐκυκλοφόρουν ἀπόψε, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ὁ τέως πρωθυπουργὸς Λουμοῦμπα ἀπηλευθερώθη ὑπὸ στασιασάντων στρατιωτῶν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Θυσβίλ, ὅπου ἐκρατεῖτο.

Κατὰ τὰς αὐτὰς φήμας, ὁ Λουμοῦμπα, ὁ ὁποῖος εἶναι τώρα ἐλεύθερος καὶ ἀσκεῖ καθήκοντα ὑπουργοῦ Ἀμύνης τοῦ Κογκό, ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῶν μονάδων τῆς φρουρᾶς τῆς Θυσβίλ.

Ἡ φρουρὰ τῆς πόλεως διαθέτει 30 τεθωρακισμένα αὐτοκίνητα καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Μπομπόζο.

Αἱ φῆμαι περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Λουμοῦμπα δὲν ἐπεβεβαιώθησαν.

Ἄλλαι πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἀγνοεῖται ἡ τύχη τοῦ προέδρου Καζαβούμπου, τοῦ συνταγματάρχου Μομπούτου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Μπομπόκο, οἱ ὁποῖοι εἶχον μεταβῆ τὴν πρωΐαν εἰς Θυσβὶλ διὰ νὰ καθησυχάσουν τοὺς στρατιώτας, ποὺ ἐξεδήλουν τὴν δυσφορίαν των σχετικῶς μὲ τοὺς μισθούς των.

Οὐδεμία εἴδησις ἐλήφθη ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Καζαβούμπου καὶ ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ Λεοπολντβὶλ καὶ Θυσβὶλ διεκόπη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας.

Εἰς Θυσβὶλ σταθμεύουν πολλαὶ χιλιάδες στρατιωτῶν, ποὺ ἐπεδείκνυον ἀπειθαρχίαν ἀπὸ μακροῦ. Φαίνεται ὅτι χθὲς ἐσημειώθη ἀναταραχὴ καὶ μεταξὺ τῶν τμημάτων τῆς 4ης τεθωρακισμένης ταξιαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ φρούρησις τοῦ Λουμοῦμπα.

ΕΛΙΖΑΜΠΕΤΒΙΛ, 13. Εἰς Ἀμπετβὶλ ἡ χωροφυλακὴ τῆς Κατάγκα εὑρίσκεται σήμερον ἐν δράσει ἐναντίον ὁμάδος ἐπαναστατῶν τῆς φυλῆς τῶν Μπαλούμπα.

Ἐξ ἄλλου, ἐκρόσωπος τῆς κυβερνήσεως Καζαβούμπου, εἰς τηλεγράφημά του πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ΟΗΕ ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ κυβέρνησις τοῦ Μανόνο ὕψωσε σοβιετικὴν σημαίαν.

Εἰς τηλεγράφημα ἀναφέρε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΘΑ ΥΠΕΡΝΙΚΗΘΟΥΝ ΤΕΛΙΚΩΣ ΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΕΙΣΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗΝ ΑΓΟΡΑΝ

ΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΙ ΒΑΣΙΚΑΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 13. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ διέψευσεν ἀπόψε τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς πρωϊνὴν ἐφημερίδα τῆς ΚΕΑ δῆθεν δήλωσίν του, περὶ τοῦ ὅτι ἐχαρακτήρισεν ὡς οἰκονομικὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος τὴν σύνδεσίν της μὲ τὴν Κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀγοράν.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐπεσκέφθη ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς ΕΚΑ κ. Ραίη. Κατὰ τὴν συνομιλίαν, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ καθορίσῃ καὶ πάλιν τὰς βασικὰς ἐγγυήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτητοι εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ συμφωνία ἐπὶ τῆς συνδέσεως.

Ὁ κ. Ραίη ἐβεβαίωσε τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς κατανοήσεως, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Ε.Κ.Α. ἐξετάζει τὰς ἑλληνικὰς ἀπόψεις καὶ ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι τελικῶς θὰ ὑπερνικηθοῦν αἱ ἀπομένουσαι δυσχέρειαι.

Τὸ ἀπόγευμα ἐπανελήφθησαν αἱ συνομιλίαι, τῶν ὁποίων προήδρευσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκης ἐκωλύετο, λόγῳ τοῦ θανάτου τῆς μητρός του.

Αὔριον θὰ γίνῃ νέα συνομιλία, διὰ νὰ ἐγκριθῇ τὸ κοινὸν ἀνακοινωθέν, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐγνώσθη, θὰ εἶναι ἐκτεταμένον, θὰ διαπιστώνῃ τὰς προόδους τῶν συνομιλιῶν καὶ τὴν ἄρσιν πολλῶν ἐμποδίων.

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΕΔΙΠΛΑΣΙΑΣΘΗΣΑΝ ΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΛΟΔΑΠΗΝ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 13. Ὁ ὑπουργὸς Ἐμπορίου κ. Δερτιλῆς προέβη σήμερον εἰς μακρὰς ἀνακοινώσεις πρὸν τὸν τύπον περὶ τῆς δραστηριότητος τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ ἀπήντησε εἰς πολλὰ ἐρωτήματα.

Ὁ κ. ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι κύριον μέλημα εἶναι ἡ προώθησις τῶν ἐξαγωγῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπετεύχθη κατὰ τὴν τελευταίαν 10ετίαν, ὁπότε αἱ ἐξαγωγαί μας ἐδιπλασιάσθησαν. Τὸ «ἔτος αἰχμῆς», εἶπεν, ἦτο τὸ 1958—59, ὁπότε αἱ ἐξαγωγαί μας ἀνῆλθον εἰς 221,4 ἑκατομμύρια καὶ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ 1960—61 ἀνῆλθον εἰς 112 ἑκατομμύρια, ἐνῷ τὸ 1950—51 ἀνήρχοντο εἰς 103,9 ἑκατομμύρια.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνεφέρθη εἰς τὸν προγραμματισμὸν τῶν ἐξαγωγῶν καὶ ἐτόνισεν ὅτι οὗτος θεμελιοῦται εἰς τὴν διαρθρωτικὴν μεταβολὴν τῆς ἐθνικῆς μας παραγωγῆς, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν μας σχέσεων, μὲ μοναδικὸν κριτήριον τὸ ἐμπορικὸν συμφέρον τῆς χώρας καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐξαγωγικῆς δραστηριότητος.

Ἀναλύων ἓν πρὸς ἓν τὰ ἀνωτέρω κεφάλαια ἀνέφερεν ὅτι κατεβλήθησαν μεγάλαι προσπάθειαι διὰ τὴν προβολὴν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν, τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐξαγωγικῆς δραστηριότητος, τὴν ἵδρυσιν γραφείων ἐμπορικῶν συμβούλων καὶ ἀκολούθων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τὴν ψήφισιν τοῦ Νόμου περὶ ἐλέγχου ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν κατασκευὴν τῆς ἁλύσσεως ψύξεως, τὴν καθιέρωσιν τῆς καταθέσεως ἐγγυήσεως διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν φρούτων καὶ τὴν συμπίεσιν τῶν σχετικῶν δαπανῶν.

Ἐπίσης ἐγένετο τροποποίησις τοῦ Νόμου 146[1914 περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων, ὡς καὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ περὶ μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων Νόμου κ.λ.π.

Ἀνεφέρθη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς προσπαθείας, αἱ ὁποῖαι κατεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς οἰκονομίας μας.

Κατόπιν ὁ κ. ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι μὲ σχετικὴν συντομίαν ἀνεφέρθη εἰς τὰ βασικὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν τὴν κυρίαν ἀπασχόλησιν τοῦ ὑπουργείου του.

Ἐν συνεχείᾳ ἀπήντησεν εἰς διατυπωθείσας ὑπὸ τῶν δημοσιογράφων ἐρωτήσεις καὶ διηυκρίνισεν ὡρισμένα σημεῖα τῶν ἀνακοινώσεών του, ἐκ τῶν ὁποίων καταφαίνεται ὅτι τὸ ἐξαγωγικὸν πρόβλημα εἶναι θέμα ἀναδιαρθρώσεως τῆς οἰκονομικῆς μας πολιτικῆς.

ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟΝ ΟΔΥΝΗΡΟΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΥΠΟΛΕΙΠΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΟΛΥ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΤΗΣ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΕΩΣ

ΔΕΝ ΘΑ ΕΚΤΟΞΕΥΣΟΥΝ ΠΡΩΤΟΙ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΗΝ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. Οἱ Ἀμερικανοί, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐκκινήσει μὲ αἰσιοδοξίαν πρὸ πέντε ἐτῶν, ὅταν ἤρχισεν ὁ ἀνταγωνισμὸς διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ διαστήματος, τίθενται ἤδη διὰ δευτέραν φορὰν ἀντιμέτωποι τῆς πραγματικότητος κατὰ τρόπον ὀδυνηρόν. Ἡ ἔκθεσις, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλαν εἰς τὸν νέον πρόεδρον κ. Κέννεντυ ἐννέα Ἀμερικανοὶ εἰδικοί, συγκλονίζει σήμερον τὰς Ἡν. Πολιτείας ἐξ ἴσου ἐντόνως, ὅσον καὶ ἡ ἐκτόξευσις τοῦ πρώτου «Σποῦτνικ» τὸ φθινόπωρον τοῦ 1957.

«Ἐλλείψει μεγάλων πυραύλων, δὲν θὰ ἐκτοξεύσωμεν πρῶτοι ἄνθρωπον εἰς τὸ διάστημα», πληροφορεῖται ὁ Ἀμερικανὸς πολίτης ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν αὐτήν, ἡ ὁποία δὲν διστάζει νὰ ἀποκαλύψῃ μίαν ὀδυνηρὰν πραγματικότητα καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ ἀδύνατα σημεῖα τοῦ ἀμερικανικοῦ προγράμματος διὰ τὸ διάστημα καὶ μάλιστα εἰς τομεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν περισσότερον σχέσιν μὲ ζητήματα γοήτρου καὶ ἐντυπώσεων.

Παρὰ ταῦτα, εἰς χρονικὸν διάστημα μικρότερον τῶν τριῶν ἐτῶν, οἱ Ἀμερικανοὶ τεχνικοὶ ἔχουν ἐκτοξεύσει ἐκ τοῦ Ἀκρωτηρίου Κανάβεραλ καὶ τῆς ἀεροπορικῆς βάσεως Βάντεμπεργκ τῆς Καλιφορνίας δεκάδας πυραύλων καὶ τεχνητῶν δορυφόρων παντὸς εἴδους. Ἔχουν ἀποστείλει «Πρωτοπόρους» πρὸς τὴν Σελήνην καὶ εἰς τροχιὰν περὶ τὸν Ἥλιον. Ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι τὸ παρελθὸν θέρος, οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν νὰ ἐπαναφέρουν εἰς τὴν Γῆν τὸν θαλαμίσκον τεχνητοῦ δορυφόρου καὶ ἐπραγματοποίησαν ἐπιτυχῶς πειράματα λήψεως φωτογραφιῶν, ἀναμεταδόσεως τῆς τηλοψίας καὶ μηνυμάτων μέσῳ τεχνητῶν δορυφόρων.

Ἀλλά, πάντα ταῦτα, δὲν εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ κερδηθῇ ὁ ἀγὼν εἰς τὸ Διάστημα.

Ἡ ἔκθεσις ἀναγνωρίζει τὰς μεγάλας ἐπιτυχίας τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπαριθμεῖ ἀνηλεῶς τὰ σφάλματα. Ἐπετεύχθησαν πολλά, παρατηροῦν οἱ εἰδικοὶ ἐμπειρογνώμονες, δὲν ἐγένετο ὅμως τὸ οὐσιωδέστερον. Καὶ τοῦτο εἶναι οἱ μεγάλης ἰσχύος πύραυλοι, τὸ βαρὺ πυροβολικὸν τῶν Ρώσσων, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὰς Σοβιετικὰς δυνάμεις μοναδικήν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἰσχὺν εἰς τὸν στρατιωτικὸν τομέα, καθὼς καὶ εἰς τὸν τομέα τῶν ἐρευνῶν εἰς τὸ διάστημα.

Τοὺς ὑπερπυραύλους αὐτοὺς ἐδοκίμασαν οἱ Ρῶσοι ἀπροκαλύπτως ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1960 καὶ ἐντεῦθεν διὰ σειρᾶς ἐκτοξεύσεων, τὰς ὁποίας ἐπραγματοποίησαν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ αὐτοὶ ἀκριβῶς οἱ πύραυλοι ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς ἐκτόξευσιν τῶν «Σποῦτνικ» βάρους μεγαλειτέρου τῶν τεσσάρων τόννων.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀμερικανικῶν πυραύλων εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀνυψώσῃ παρόμοιον βάρος καὶ ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν εἰδικῶν, οὐδὲν ἐκ τῶν ὀχημάτων τοῦ διαστήματος, τῶν ὁποίων τὴν κατασκευὴν μελετοῦν σήμερον οἱ Ἀμερικανοί, τοὺς παρέχει τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ὑποσκελίσουν τοὺς Ρώσους.

Οἱ εἰδικοὶ συνιστοῦν τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀμερικανικῶν προγραμμάτων ἐν σχέσει μὲ τὸ διάστημα, τερματισμὸν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

Ο κ. ΓΡΙΒΑΣ ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑΝ

ΘΑ ΠΕΡΙΟΔΕΥΣΗ ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 13. Ὁ κ. Γρίβας ἀναχωρεῖ αὔριον (σήμερον) διὰ Καλαμάταν, ὅπου θὰ ὁμιλήσῃ τὸ ἀπόγευμα. Ἐκεῖ θὰ τὸν ὑποδεχθοῦν, μεταβαίνοντες προηγουμένως, οἱ κ.κ. Βενιζέλος, Στεφανόπουλος, Κοθρῆς καὶ Λουλακάκης.

Ὁ κ. Λουλακάκης, ὁ ὁποῖος ἀνῆκεν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν Δέκα, ἀπεχώρησεν ἤδη αὐτῆς καὶ προσεχώρησεν εἰς τὴν ΚΕΑ, τὴν δὲ σχετικὴν δήλωσίν του θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν της.

Ὁ κ. Γρίβας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἑβδομάδος θὰ ὁμιλήσῃ εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Πελοποννήσου.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΡΙΑΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ (Λουκᾶ ιζ' 12—19)

"...ΟΙ ΔΕ ΕΝΝΕΑ ΠΟΥ;..."

Τοῦ αἰδεσ. κ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Πολὺ πικρὸ εἶναι τὸ παράπονο τοῦ Κυρίου. Δέκα λεπροὺς ἐθεράπευσε καὶ μόνον ἕνας (!) ὑπῆρξε εὐγνώμων. Ἕνας στοὺς δέκα! Τί φοβερὸ πρᾶγμα!...Μήπως ὅμως αὐτὸ δὲν γίνεται σὲ κάθε ἐποχή! Πλεονάζει ἡ ἀχαριστία. Κάθε ἄνθρωπος θὰ ἔχῃ ὁπωσδήποτε καὶ κάποιο δικό του περιστατικό, ποὺ εἶδε τὴν ἀχαριστία καὶ τὴν ἀγνωμοσύνη, ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἐξυπηρέτησε καὶ εὐεργέτησε. Ἀκοῦς νὰ λένε: «Ἔκανα πολλὲς καλωσύνες στὴ ζωή μου. Καὶ στὸ τέλος ὅλοι μὲ πλήρωσαν μὲ τὴν ἀχαριστία τους...» Καὶ δὲν ἔχουν ἄδικο. Εἴπαμε ὅτι ἡ ἀχαριστία πλεονάζει. Ἀλλὰ καὶ οἱ παραπονούμενοι εἶναι πολλοί, πάρα—πολλοί, σχεδὸν τὸ σύνολον. Μὰ τότε πῶς συμβιβάζεται; Πῶς γίνεται ὥστε καὶ οἱ ἀχάριστοι νὰ εἶναι πολλοὶ καὶ μάλιστα τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ἀνθρώπων, ὅπως μᾶς παρουσιάζει τὸ περιστατικὸ τῶν δέκα λεπρῶν τοῦ αὐριανοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὅπως δείχνουν τὰ πράγματα, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ νὰ παρουσιαζώμεθα σχεδὸν ὅλοι παραπονούμενοι διὰ τὴν ἀχαριστίαν τῶν ἄλλων;...Ποιοὶ καὶ πόσοι εἶναι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, οἱ εὐεργέτες ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ—οἱ σχεδὸν ὅλοι!—καὶ οἱ τόσοι ἀχάριστοι, ἀπὸ τὴν ἄλλη;...Μὲ λίγη σκέψι μποροῦμε νὰ λύσουμε τὸ πρόβλημα:

Πρέπει κατὰ πρῶτον νὰ δεχθοῦμε, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ οἱ εὐεργέτες πολλοὶ καὶ οἱ ἀχάριστοι. Ἂν οἱ ἀχάριστοι ἀποτελοῦν τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ἀνθρώπων, τότε σχεδὸν ὅλοι πρέπει νὰ εἴμεθα ἀχάριστοι καὶ δὲν θὰ πρέπῃ νὰ ἐμφανιζώμεθα σὰν εὐεργέτες καὶ νὰ παραπονούμεθα γιὰ τοὺς ἄλλους. Σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο εὑρίσκεται ἡ πλάνη μας. Ἐμάθαμε νὰ προσέχουμε μόνον τὸ μικρὸ ἢ μεγάλο (!) καλὸ ποὺ κάνουμε στοὺς ἄλλους καὶ περιμένουμε ἀναγνώρισι καὶ εὐγνωμοσύνη. Ξεχνᾶμε ὅμως ἐκεῖνα ποὺ παίρνουμε ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ συμβαίνει ὥστε νὰ παραπονῆσαι, ἀναγνῶστα μου, σύ, γιὰ τὸν ἄλφα ἢ τὸν βῆτα, ποὺ φάνηκαν ἀγνώμονες καὶ ἀχάριστοι, ὑπάρχουν ὅμως καὶ τόσοι ἄλλοι ποὺ παραπονοῦνται εἰς βάρος σου, γιὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς λόγο.

Γι' αὐτό, καλὸν εἶναι νὰ κρίνουμε πρῶτα τὸν ἑαυτόν μας. Καλὸν εἶναι νὰ νοιώσουμε «τὴν δοκὸν» ποὺ ὑπάρχει στὸ δικό μας τὸ μάτι, νὰ κυττάξωμε «τὴν ὄπισθεν πῆραν», τῶν ἰδικῶν μας ἐλλείψεων καὶ σφαλμάτων. Καὶ τότε θὰ βροῦμε πρῶτον: Ὅτι δὲν εἴμαστε μόνοι ἐμεῖς ποὺ δίδουμε στοὺς ἄλλους. Προσφέρουν καὶ σὲ μᾶς ἄλλοι. Ὁλόκληρος ἡ κοινωνία δουλεύει γιὰ μᾶς. Τὸ ἀναγνωρίζουμε αὐτό;.. Θεωροῦμε τοὺς ἄλλους ὅλους ὡς ἰδικούς μας εὐεργέτας πρὸς τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ εἴμαστε εὐγνώμονες καὶ ποτὲ ἀχάριστοι;..

Καὶ γιὰ νὰ φύγουμε ἀπὸ τὰ γενικά: Σκέφτηκες ποτέ, φίλε μου, τί ἔχεις λάβει ἀπὸ τὴν Πατρίδα, τὴ μεγάλη καὶ τὴ μικρή, τί ἔχεις λάβει ἀπὸ τοὺς δασκάλους, ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ σὲ ἀγάπησαν μὲ ἰδιαίτερη ἀγάπη καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς γονεῖς σου;... Τοὺς σκέφτεσαι; Τοὺς ἐκτιμᾶς; Τοὺς εὐγνωμονεῖς; Ἀναγνωρίζεις τὶς εὐεργεσίες των ἢ μόνον ξέρεις νὰ παραπονῆσαι; Καὶ γιὰ νὰ προχωρήσουμε μὲ τὸν ἴδιο συλλογισμό. Σκέφτεσαι τὸν Μεγάλον Εὐεργέτην, τὸν Πατέρα μας τὸν Οὐράνιο, ποὺ μᾶς πλημμυρίζει κυριολεκτικὰ μὲ τὶς εὐεργεσίες του;

«Τί ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες;». Τὴν ὕπαρξι; τὴν ὑγεία; τὰ σωματικὰ καὶ πνευματικὰ προτερήματα; τὰ ὑλικὰ ἀγαθά;

Τί;.. Λοιπόν πῶς τὸν πληρώνεις;. Μὲ εὐγνωμοσύνη ἢ μὲ ἀχαριστίαν;... Ἀκολουθεῖς τὸν ἕνα θεραπευθέντα λεπρόν, τὸν Σαμαρείτη, ἢ τοὺς ἐννέα; Σκέψου καὶ θὰ βρῇς ὅτι ἀνήκεις μᾶλλον στὴν παράταξι τῶν ἐννέα λεπρῶν, τῶν ἀχαρίστων καὶ δὲν θὰ πρέπῃ νὰ παραπονῆσαι.. Καὶ δεύτερον, ἂν σκεφθοῦμε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, θὰ βροῦμε ὅτι, ὅταν παραπονούμεθα καὶ περιμένουμε ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀναγνώρισι τῶν ...δῆθεν καλῶν μας πράξεων, παύουμε νὰ εἴμαστε εὐεργέτες... Καὶ ἡ καλύτερη πρᾶξι ὅταν γίνεται, περιμένοντας ἀναγνώρισι καὶ ἀνταπόδοσι, χάνει τὴν ἀξία της παύει νὰ εἶναι εὐεργεσία... καταντᾷ πρᾶξι ποὺ τὴν κάνουν καὶ οἱ ἁμαρτωλοί. «Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι». Μὲ τέτοια νοοτροπία, θὰ εἴμαστε πάντα παραπονούμενοι ἀλλὰ καὶ πάντα ἀχάριστη... Ἂς προσέξουμε λοιπὸν πολύ.

ΣΥΝΕΧΩΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ

ΤΟ "ΑΤΟΜΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ" ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΕΙ ΠΟΛΥ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ

Η ΗΛΙΚΙΑ ΠΑΠΥΡΩΝ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΠΟΥ ΕΥΡΕΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΚΡΑΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ. Ἐπιστήμονες ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἀγγλίαν ἐτελειοποίησαν τὸ καλούμενον Ἀτομικὸν Ἡμερολόγιον, ποὺ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τοὺς ἀρχαιολόγους διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἡλικίας ἀρχαίων ἀντικειμένων ὅπως π. χ. τὰ χειρόγραφα τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Ὑπηρεσία Σταθμῶν λέγει ὅτι οἱ εἰδικοὶ αὐτοὶ καθώρισαν μὲ περισσοτέραν ἀκρίβειαν τὴν ραδιενεργὸν ἡμίσειαν ἡλικίαν τοῦ Ἄνθρακος 14 ποὺ ἀποτελεῖ τὴν κλεῖδα χρονολογήσεως τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν βάσει τῆς μετρήσεως τῆς ραδιενεργείας ποὺ ἐκπέμπουν.

Ἡ νέα «ἡμίσεια ἡλικία» ἐτοποθετήθη εἰς τὰ 5.760 ἔτη ἀντὶ τῆς προηγουμένως ἀποδεχθείσης 5.568 ἔτη. Ἡ ἡμισεία ἡλικία ἑνὸς ραδιενεργοῦ ὑλικοῦ καλεῖται ὁ χρόνος, κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ ἐν ἥμισυ τῆς ραδιενεργείας του ἀρχίζει καὶ κατέρχεται. Ὁ χρόνος αὐτὸς κυμαίνεται ἀπὸ λεπτὰ τῆς ὥρας ἕως χιλιάδες ἔτη ἀναλόγως τοῦ ὑλικοῦ.

Μὲ τὴν παλαιὰν κλιμάκωσιν οἱ πάπυροι τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης —χειρόγραφα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης— καθωρίσθησαν ὅτι εἶναι ἡλικίας 1.917 ἐτῶν, μὲ μεῖζον ἢ ἔλαττον 200 ἔτη, δηλαδὴ ὅτι ἐγράφησαν περὶ τὸ ἔτος 40 μ.Χ. Μὲ τὴν νέαν κλιμάκωσιν, ἡ ἡλικία των εἶναι 1.983 ἔτη, δηλαδὴ περὶ τὸ ἔτος 20 π. Χ.

Ὁ Δρ. Γουΐλλαρντ Λίμπυ, βραβεῖον Νόμπελ καὶ πρώην μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, ἐφεῦρε τὴν μέθοδον, βασιζόμενος εἰς τὰ κάτωθι: Ὅλα τὰ ὄντα προσλαμβάνουν ραδιενεργὸν ἄνθρακα ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιραν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς των. Κατὰ τὸν θάνατον διακόπτεται ἡ παροχὴ ἀλλὰ πᾶν ὅτι ἐλήφθη κατὰ τὴν ζωὴν ἐκπέμπεται καὶ ἡ ραδιενέργεια αὐτὴ ἐκλύεται μὲ σταθερὸν καὶ μετρητὸν ρυθμόν, δίκην ἡμερολογιακῆς κινήσεως. Εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς μεθόδου συνέτεινον οἱ Ἀμερικανοὶ Μάνν, Μάρολου, Ρής, Ντίμπλδρ καὶ ὁ Βρέταννὸς Γουΐλσον.

ΘΑ ΜΕΤΑΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΗΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

Ο ΟΥΜΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Συμφώνως πρὸς ἀνακοίνωσιν ἐκδοθεῖσαν πρὸ ἑβδομάδος ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος Ὄλντ Ντομίνιον κ. Πὼλ Μέλλον καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρντ κ. Νάθαν Πάζυ, εἰς χῶρον πέντε περίπου στρεμμάτων πλησίον τοῦ ἐν Οὐάσιγκτων Πάρκου Ντάμπαρτον Ὄουξ, θὰ ἱδρυθῇ προσεχῶς ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου Χάρβαρντ παγκόσμιον κέντρον ἑλληνικῶν κλασσικῶν σπουδῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ἀνεγερθῇ καὶ θὰ λειτουργήσῃ βάσει δωρεᾶς 5.000.000 δολλαρίων ἐκ τοῦ Ἱδρύματος Ὄλντ Ντομίνιον. Τὸ οἰκόπεδον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀνεγερθῇ τὸ κέντρον, ἐκληροδοτήθη εἰς τὸ Ἵδρυμα Ὄλντ Ντομίνιον ὑπὸ τῆς πρὸ τετραετίας ἀποθανούσης Τράξτον Μπήλ, ἥτις καθώρισεν εἰς τὴν διαθήκην της ὅτι ὁ ἐν λόγῳ χῶρος, ἡ ἀξία τοῦ ὁποίου ὑπολογίζεται εἰς 130.000 δολλάρια, «πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀποσκλειστικῶς διὰ τὴν δημιουργίαν ἐκπαιδευτικοῦ κέντρου ἑλληνικῶν σπουδῶν, μὲ ἀποστολὴν τὴν ἐπαναδιάδοσιν τοῦ οὐμανισμοῦ τῶν Ἑλλήνων». Ὡς Ἑλληνικὴ περίοδος θεωρεῖται γενικῶς τὸ χρονικὸν διάστημα μεταξὺ τοῦ 8ου αἰῶνος π. Χ. καὶ τῆς κατακτήσεως τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν Ρωμαίων.

Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν κ.κ. Μέλλον καὶ Πάζυ ἀναφέρεται ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῆς Τράξτον Μπήλ θὰ ἐκπληρωθῇ τώρα «ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερον, ὥστε τὸ νέον κέντρον νὰ ὑπογραμμίσῃ τὰς ἀνθρωπιστικὰς ἀξίας εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀμερικανικὸν βίον, νὰ ὀργανώσῃ καὶ ἐπιβλέψῃ τὴν πραγματοποίησιν οὐμανιστικῶν ἐρευνῶν, νὰ συνεργασθῇ μετ' ἄλλων ἀναλόγων ἱδρυμάτων εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ὅσον καὶ τὸν ἐξωτερικὸν καὶ νὰ προωθήσῃ τὴν ἑλληνικὴν παράδοσιν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ κοινοῦ». Παρεσχέθη ὁμοίως ἡ πληροφορία ὅτι τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ κέντρου θὰ ἔχῃ ἡ ἐφορία ἐπιτρόπων τοῦ Πανεπιστημίου Χάρβαρντ.

Εἰς τὸ νέον Κέντρον Ἑλληνικῶν Σπουδῶν θὰ ἐναλάσσωνται κατ' ἔτος 6 ὑπότροφοι ἑλληνισταί, τοὺς ὁποίους θὰ ἐπιλέγῃ ὁμὰς ἐπ' ἀνταλλαγῇ καθηγητῶν ἐκ γνωστῶν πανεπιστημίων τῆς χώρας. Βασικῶς, οἱ καθηγηταὶ οὗτοι θὰ παραμένουν εἰς τὰς μονίμους θέσεις των, θὰ συναντῶνται ὅμως τακτικῶς μετὰ τῶν ὑποτρόφων ἑλληνιστῶν καὶ θὰ ἀποτελοῦν τὸ καθηγητικὸν προσωπικὸν τοῦ Κέντρου. Οἱ ὑπότροφοι ἑλληνισταὶ θὰ πρέπει «νὰ ἔχουν λάβει τὸ ἐπὶ διδακτορίᾳ δίπλωμά των, νὰ ἔχουν διακριθῆ καὶ νὰ ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἑτοιμασίαν μελετῶν, ἀναφερομένων εἰς οὐμανιστικὰ θέματα σχετικὰ μὲ τὸν ἑλληνισμόν. Ἐνίοτε, ἐνδέχεται ὅπως ἐπιλέγωνται ὑπότροφοι καὶ ἐκ τῆς κατηγορίας τῶν προετοιμαζομένων διὰ τὴν διδακτορικὴν τῶν διατριβῶν».

Αἱ συνήθεις ὑποτροφίαι θὰ χορηγοῦνται ἐπὶ ἓν ἔτος, μὲ δυνατότητα ἀνανεώσεως αὐτῶν ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος. Ἀναμένεται ὅτι ἡ πρώτη ὁμὰς ἑλληνιστῶν θὰ λάβῃ τὰς ὑποτροφίας της διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1961—62, παρ' ὅλον ὅτι τὸ κτίριον τοῦ Κέντρου ἐνδέχεται νὰ μὴ ἔχῃ εἰσέτι συμπληρωθῆ. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς ὀργανώσεως τοῦ Κέντρου, πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῶν καθηγητῶν καὶ μιᾶς εἰδικῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς θὰ εἶναι ὁ κ. Πάζυ. Ὡς καθηγηταὶ ὡρίσθησαν οἱ κ.κ. Τζὼν Φίνλεϋ, τοῦ Πανεπιστημίου Χάρβαρντ, Μπέρναρντ Νόξ, τοῦ Πανεπιστημίου Γαίηλ, Ρίτσμοντ Λάττιμορ, τοῦ Πανεπιστημίου Μπρὺν Μῶαρ, Οὐΐτνεϋ Ὤατς, τοῦ Πανεπιστημίου Πρίνστον, καὶ Τζαίημς Ὄλιβερ, τοῦ Πανεπιστημίου Τζὼν Χόπκινς.